

La prolongació de jornada: un mal que té remei

La conductora d'un tren, allarga la conducció més hores? Un caixer d'un supermercat fa més hores de les que li corresponen? La treballadora que està a la línia de producció de la Seat, continua al seu lloc quan s'acaba el seu torn? I el pilot d'un avió, fa un altre Barcelona-Madrid del que li toca, perquè sí? No, no prolonguen la seva jornada.

I perquè a la Banca no és així? La banca té instal·lades inèrcies que deriven cap a la prolongació de jornada. El presentisme és un d'ells. No hi ha país europeu que faci el que es fa aquí: per agradar no es sap ben bé qui, em quedo en el lloc de treball matí, tarda i, si convé, nit. Resulta que això baixa en cascada per la cadena de comandament fins arribar a la base. Però com tothom sap, no és la única raó per la que es prolonga la jornada, hi ha d'altres raons, hi ha d'altres causes:

- Una gran manca d'organització al banc provoca que en horari laboral sigui extraordinàriament difícil acabar amb les tasques diàries.
- Un mal entès sentit de la responsabilitat professional.
- Un sistema informàtic millorable, que agilitzi l'operativa
- La pressió per l'assoliment dels objectius, que vinculada a un pervers sistema d'incentius, fa que les jornades es prolonguin molt més enllà de l'horari de treball establert.

I, sobretot, el banc "confia" que els sacrificis de la seva plantilla cobriran les seves mancances organitzatives, informàtiques i de personal.

Amb aquesta circular, **encetem una sèrie de comunicats en els que us explicarem la nostra visió al voltant de les prolongacions de jornada i les seves solucions.** Perquè cadascú valori els seus efectes i què pot fer al respecte.

Parlarem dels seus efectes perversos en la vida personal, en l'entorn social ja que totes aquestes hores afecten les cotitzacions -en definitiva les arques de la Seguretat Social- i també contribueixen a mantenir unes xifres d'atur terribles, tant per qui ha de suportar el sistema, com per qui pateix no trobar feina. I fins i tot en la de la pròpia empresa, ja que aquesta situació s'eternitzarà en el temps i no permetrà l'optimització dels recursos i temps dels que tant se'n vanaglòria.

Utilitzarem una imatge per a que puguis reconèixer els comunicats. Creiem que aquesta situació en la que estem immersos s'assembla bastant a una línia de metro. Partim d'una estació d'origen, amb diverses estacions pel camí entre les que n'hi ha una de molt especial, la de la reflexió i decisió, la de **posa't límits**. A partir d'aquí, una acció individual assenyada, comporta tan un benefici personal com un estímul positiu per a la resta de companyes i companys, ajudant que el final de trajecte sigui l'estació del **Treball Saludable**.

La Secció Sindical de CCOO et convidem a que ens acompanyis per aquest camí, avançant per cadascuna de les estacions.

Que tinguis un bon trajecte fins al final d'aquesta línia !

12 de desembre 2013